МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

ВВЕДЕНО В ДІЮ

Наказ

04.03.2020 № 84/05

Ректор

Р.Ф. ГРИНЮК

ЗАТВЕРДЖЕНО

Протокол засідання Вченої ради

ДонНУ імені Василя Стуса

28 лютого 2020 № 9

ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ПІДГОТОВКУ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ ТА ДОКТОРА НАУК В АСПІРАНТУРІ ТА ДОКТОРАНТУРІ ДОНЕЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

Вінниця – 2020

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Це Положення визначає механізм підготовки здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) та науковому рівнях вищої освіти в Донецькому національному університеті імені Василя Стуса (далі – Університет) з метою здобуття ступеня доктора філософії та доктора наук відповідно (далі – здобувачі).

1.2. Підготовка в аспірантурі та докторантурі Університету базується на Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, законі України «Про вищу освіту», нормативно-правових актах у сфері вищої освіти, а також рекомендаціях і стандартах вищої освіти, інших постановах Кабінету Міністрів України.

1.3. Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії здійснюється:

- в аспірантурі Університету за очною (денною) або заочною формою навчання;
- поза аспірантурою (для осіб, які професійно провадять наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи у відповідному закладі вищої освіти (науковій установі).

Підготовка здобувачів ступеня доктора наук здійснюється:

- в докторантурі Університету за очною (денною) формою навчання;
- шляхом самостійної підготовки їх наукових досягнень до захисту.

1.4.Підготовка осіб в аспірантурі та докторантурі здійснюється:

- за рахунок видатків державного бюджету (державне замовлення) та за рахунок видатків місцевих бюджетів (регіональне замовлення);
- за рахунок коштів юридичних чи фізичних осіб (на умовах контракту, зокрема за кошти грантів, які отримав заклад вищої освіти (наукова установа) на проведення наукових досліджень, за якими передбачається підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії або доктора наук).

1.5. Підготовка здобувачів на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти Університетом здійснюється за ліцензованими Міністерством освіти і науки України спеціальностями. Підготовка докторів наук на науковому рівні вищої освіти може здійснюватися Університетом без отримання ліцензії.

1.6. Науково-методичне забезпечення та організацію діяльності аспірантури і докторантури Університету здійснює Вчена рада.

Відділ аспірантури і докторантури здійснює координацію діяльності структурних підрозділів, які здійснюють підготовку здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук.

Для врегулювання відносин між аспірантом або докторантом та Університетом укладається договір на строк навчання.

1.7. Вступ до аспірантури та докторантури здійснюється на конкурсній основі відповідно до цього Положення, Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, Умов прийому на навчання до закладів вищої освіти, затверджених Міністерством освіти і науки України, та правил прийому до Університету.

1.8. Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі незалежно від форми навчання становить чотири роки, а підготовки доктора наук у докторантурі – два роки.

1.9. Підготовка в аспірантурі передбачає виконання особою, що навчається, відповідної освітньо-наукової програми, підготовка в докторантурі – наукової програми Університету за певною спеціальністю та проведення власного наукового дослідження. Невід'ємними складниками освітньо-наукової програми аспірантури та наукової програми докторантури є: а) підготовка та публікація наукових статей; б) апробація результатів наукових досліджень на конференціях, конгресах, симпозіумах, семінарах й інших наукових заходах в України й закордоном.

1.10. Аспіранти й докторанти проводять наукові дослідження згідно з індивідуальним планом наукової роботи, в якому визначаються зміст, строки виконання та обсяг наукових робіт, а також запланований строк захисту дисертації протягом строку підготовки в аспірантурі та докторантурі.

Індивідуальний план наукової роботи погоджується здобувачем з його науковим керівником (консультантом) і затверджується Вченою радою Університету разом із темою дисертаційного дослідження протягом двох місяців з дня зарахування.

Індивідуальний план наукової роботи є обов'язковим до виконання здобувачем відповідного ступеня і використовується для оцінювання успішності запланованої наукової роботи.

Невиконання індивідуального плану наукової роботи або порушення строків виконання індивідуального плану наукової роботи без поважних причин, передбачених законодавством, може бути підставою для ухвалення Вченою радою Університету рішення про відрахування аспіранта або докторанта.

Особа, яка раніше навчалася в аспірантурі чи докторантурі за державним (регіональним) замовленням і не захистилася або була відрахована з неї достроково, має право на повторний вступ до аспірантури чи докторантури за державним (регіональним) замовленням лише за умови відшкодування коштів, витрачених на її підготовку, у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

1.11. Підготовка в аспірантурі та докторантурі завершується наданням висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації. Здобувачі мають право на вибір спеціалізованої вченої ради.

1.12. Аспірант або докторант, який захистився до закінчення строку підготовки в аспірантурі або докторантурі, має право за власним вибором:

отримати одноразову виплату в сумі залишку стипендії, передбаченої у бюджеті Університету на відповідний календарний рік, та за власною заявою бути відрахованим з аспірантури або докторантури;

отримати за власною заявою оплачувану академічну відпустку на строк, що залишився до завершення нормативного строку підготовки в аспірантурі або докторантурі.

Якщо аспірант захистив дисертацію на другому чи третьому році підготовки в аспірантурі та був обраний за конкурсом на відповідну посаду наукового (науково-педагогічного) працівника в Університеті, то загальна сума залишку стипендії нараховується йому як щомісячна надбавка до заробітної плати.

2. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ АСПІРАНТІВ І ДОКТОРАНТІВ

2.1. Аспіранти й докторанти користуються правами здобувачів вищої освіти, визначеними Законом України «Про вищу освіту». З метою належного проведення наукових досліджень аспіранти й докторанти мають право на:

- вільний доступ до всіх видів відкритої наукової інформації, наявної у вищих навчальних закладах (наукових установах), бібліотеках і державних архівах України;
- отримання методичного і змістовного наукового консультування щодо власного дослідження від наукового керівника (консультанта), для аспірантів – на чіткий розподіл обов'язків між науковими керівниками у разі призначення Вченою радою двох керівників;
- безпечні та нешкідливі умови для проведення наукових досліджень, забезпечення місцем для наукової роботи, що обладнане на належному рівні;
- можливість залучення до міжнародної академічної спільноти за спеціальністю, зокрема через виступи на конференціях, публікації, участь у спільних дослідницьких проєктах тощо;
- академічну мобільність, що реалізується відповідно до Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність;
- академічну та соціальну відпустку відповідно до законодавства;
- трудову діяльність у позанавчальний час відповідно до законодавства, зокрема, аспіранти та докторанти, які навчаються за денною формою, мають право на роботу в режимі неповного робочого часу, але не більш ніж на 0,5 ставки за займаною посадою відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Питання стипендіального забезпечення» №882 від 12 липня 2004 р..

2.2. Аспіранти й докторанти зобов'язані виконувати всі обов'язки здобувачів вищої освіти, визначені Законом України "Про вищу освіту". З метою забезпечення належного проведення наукових досліджень аспіранти й докторанти також зобов'язані:

- дотримуватися принципів академічної доброчесності, морально-етичних норм і стандартів поведінки дослідників у відповідній галузі (професії), в т. ч. встановлених Університетом;
- виконувати індивідуальний план наукової роботи та систематично публічно звітувати про хід його виконання;
- виконувати індивідуальний навчальний план підготовки аспіранта;
- подати до спеціалізованої вченої ради свої наукові досягнення у вигляді дисертації для аспірантів та у вигляді дисертації, або опублікованої монографії, або наукової доповіді за сукупністю опублікованих у вітчизняних і міжнародних рецензованих фахових виданнях статей (для докторантів).

2.3. Покладення Університетом на аспіранта або докторанта обов'язків, не пов'язаних з виконанням відповідної освітньо-наукової (наукової) програми та підготовкою дисертації (монографії, статей), забороняється.

2.4. Аспіранти й докторанти мають право брати участь у конкурсах на отримання грантової підтримки наукових досліджень і стипендій, заснованих на честь видатних діячів науки, освіти, культури, громадських діячів, а також заснованих Президентом України, Кабінетом Міністрів України, державними або недержавними органами, підприємствами, установами або організаціями.

3. ПОРЯДОК ТА УМОВИ ВСТУПУ ДО АСПІРАНТУРИ І ДОКТОРАНТУРИ

3.1. До аспірантури Університету на конкурсній основі приймаються особи, які здобули вищу освіту ступеня магістра. Процедура та умови вступу регламентуються цим Положенням, Умовами прийому до закладів вищої освіти, затвердженими Міністерством освіти і науки України, та правилами прийому до Університету. Обов'язковими документами для вступу до аспірантури є:

- заява про допуск до вступних іспитів;
- копія диплома магістра (спеціаліста) із зазначенням здобутої спеціальності (кваліфікації);
- у разі потреби документ про визнання особи органами медико-соціальної експертизи особою з інвалідністю.

Додатковий перелік документів для допуску до вступних випробувань до аспірантури встановлюється правилами прийому до Університету.

Під час подання заяви вступник пред'являє особисто:

- військовий квиток або посвідчення про приписку (для військовозобов'язаних);
- паспорт або документ, що посвідчує особу;
- диплом про вищу освіту (разом з додатком до нього).

Копії документів без пред'явлення оригіналів не приймаються.

До вступних випробувань допускаються особи, які вчасно подали всі необхідні для вступу документи згідно з правилами прийому. Рішення про допуск до вступних іспитів до аспірантури виноситься приймальною комісією Університету з урахуванням висновків передбачуваних наукових керівників за

результатами співбесіди, розгляду поданих наукових праць. Приймальна комісія може відмовити особі в допуску до проходження вступних випробувань до аспірантури виключно у зв'язку з неподанням в установлений строк документів, визначених правилами прийому.

3.2. Вступні випробування до аспірантури Університету складаються з:

- вступного іспиту із спеціальності (в обсязі програми рівня вищої освіти магістра з відповідної спеціальності);
- вступного іспиту з іноземної мови (англійської, німецької або французької) обсягом, який відповідає рівню B2 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти. Вступник, який підтвердив свій рівень знання, зокрема англійської мови, дійсним сертифікатом тестів TOEFL, або International English Language Testing System, або сертифікатом Cambridge English Language Assessment; німецької мови – дійсним сертифікатом TestDaF; французької мови – DELF або DALF, звільняється від складення вступного іспиту з іноземної мови. Під час визначення результатів конкурсу зазначені сертифікати прирівнюються до результатів вступного випробування з іноземної мови з найвищим балом;
- вступного іспиту з філософії.

Відповідно до правил прийому до Університету особам, які вступають до аспірантури з іншої галузі знань (спеціальності) ніж та, яка зазначена в їх дипломі магістра (спеціаліста), можуть бути призначені додаткові вступні випробування.

Результати вступних випробувань до аспірантури дійсні для вступу до відповідного закладу вищої освіти протягом одного календарного року.

Оцінювання вступних іспитів здійснюється за критеріями, що впроваджені в університеті за 100-бальною шкалою, шкалою ЄКТС та національною шкалою:

90-100 балів (A) – «відмінно»;

82-89 балів (B), 75-81 балів (C) – «добре»;

67-74 балів (D), 60-66 балів (E) – «задовільно»;

0-59 балів (FX) – «незадовільно».

Для конкурсного відбору осіб, які вступають до аспірантури для здобуття ступеня доктора філософії, конкурсний бал обчислюється шляхом додавання балів вступних іспитів зі спеціальності, іноземної мови, філософії та додаткових балів, порядок нарахування яких визначений Правилами прийому до Університету.

Програми вступних випробувань розробляються відповідними кафедрами Університету і затверджуються Вченою радою Університету.

Вступники, які без поважних причин не з'явилися на вступні іспити у зазначений розкладом час, а також ті, рівень знань яких було оцінено як «незадовільно», до участі в наступних вступних випробуваннях не допускаються.

3.3. Вступні випробування до аспірантури проводяться предметними комісіями, до складу яких входить, як правило, три-п'ять осіб, які призначаються наказом ректора.

3.4. До складу предметних комісій включаються доктори філософії (кандидати наук) та доктори наук, які проводять наукові дослідження за відповідною спеціальністю та відповідають за виконання відповідної освітньо-наукової програми.

До складу предметної комісії з іноземної мови можуть включатися також особи, які не мають наукового ступеня і вченого звання, але вільно володіють відповідною іноземною мовою і за рішенням Вченої ради Університету можуть кваліфіковано оцінити рівень знання відповідної мови вступником.

3.5. За результатами проведення вступних випробувань до аспірантури приймальна комісія приймає рішення щодо кожного вступника за процедурою, визначеною правилами прийому до Університету. Рішення приймальної комісії щодо зарахування до аспірантури затверджується наказом ректора, який оприлюднюється в установленому порядку.

3.6. Аспіранту одночасно з його зарахуванням відповідним наказом ректора призначається науковий керівник з числа наукових або науково-педагогічних працівників з науковим ступенем.

Науковий керівник аспіранта:

проводить співбесіду із кандидатом на вступ до аспірантури та надає висновок щодо сфери його наукових інтересів та здатності проводити наукові дослідження;

здійснює наукове керівництво роботою над дисертацією;

здійснює підбір потенційних рецензентів при виборі теми дослідження;

надає консультації щодо можливостей участі у міжнародних наукових заходах, змісту і методології наукових досліджень аспіранта, можливостей публікації у фахових виданнях України і світу;

допомагає формувати індивідуальний план наукової роботи аспіранта та консультує щодо обрання дисциплін вільного вибору;

контролює виконання індивідуального плану наукової роботи та індивідуального навчального плану аспіранта;

відповідає перед Вченою радою Університету за належне та своєчасне виконання обов'язків наукового керівника.

Науковий керівник, який є доктором наук, може здійснювати одночасне наукове керівництво, як правило, не більше п'яти здобувачів наукових ступенів, включаючи тих, що здобувають науковий ступінь доктора наук.

Науковий керівник, який має ступінь доктора філософії (кандидата наук), може здійснювати одночасне наукове керівництво роботою над дисертаціями, як правило, не більше трьох здобувачів ступеня доктора філософії.

Рішення про надання дозволу здійснювати наукове керівництво конкретним здобувачем вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні приймає Вчена рада університету за поданням вченої ради факультету.

Науковим керівником може бути призначений науковий або науково-педагогічний працівник, але не раніше, ніж через 5 років після здобуття ступеня доктора філософії (кандидата наук). Результати наукової роботи таких осіб повинні публікуватися не рідше, ніж раз на два роки (одноосібно або в співавторстві).

Критеріями для надання наукового керівництва (консультування) є виконання принаймні трьох із нижче наведених умов за останні 5 років, зокрема до яких входить дві із перших трьох позицій:

1) наявність за останні п'ять років наукових публікацій у періодичних виданнях, які включені до наукометричних баз, рекомендованих МОН, зокрема Scopus або Web of Science Core Collection;

2) наявність не менше п'яти наукових публікацій у наукових виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України;

3) наявність опублікованої монографії;

4) наукове керівництво (консультування) здобувача, який одержав документ про присудження наукового ступеня;

5) участь у міжнародних наукових проєктах, залучення до міжнародної експертизи;

6) робота у складі експертних рад з питань проведення експертизи дисертацій МОН або галузевих експертних рад Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, або Акредитаційної комісії, або їх експертних рад, або міжгалузевої експертної ради з вищої освіти Акредитаційної комісії, або трьох експертних комісій МОН/зазначеного Агентства, або Науково-методичної ради/науково-методичних комісій (підкомісій) з вищої освіти МОН;

7) виконання функцій наукового керівника або відповідального виконавця наукової теми (проєкту), або головного редактора/члена редакційної колегії наукового видання, включеного до переліку наукових фахових видань України, або іноземного рецензованого наукового видання;

8) участь в атестації наукових працівників як офіційного опонента або члена постійної спеціалізованої вченої ради (не менше трьох разових спеціалізованих вчених рад);

9) наявність не менше п'яти авторських свідоцтв та/або двох патентів;

3.7. Рішення про зміну наукового керівника приймається Вченою радою університету.

4. ПІДГОТОВКА ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ В АСПІРАНТУРІ

4.1. Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в аспірантурі здійснюється за освітньо-науковою програмою та навчальним планом, що розроблені проєктною групою, пройшли громадське обговорення, отримали позитивне рішення випускової кафедри, експерта з якості вищої освіти за спеціальністю, вченою радою факультету, Радою з якості вищої освіти і затверджені Вченою радою Університету.

Протягом строку навчання в аспірантурі аспірант зобов'язаний виконати всі вимоги освітньо-наукової програми, зокрема здобути теоретичні знання, уміння, навички та інші компетентності, достатні для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіти методологією наукової та педагогічної діяльності, а також провести власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та/або практичне значення, та захистити дисертацію.

4.2. Освітньо-наукова програма та навчальний план аспірантури складаються з освітнього та наукового складників.

Навчальний план підготовки доктора філософії містить інформацію про перелік та обсяг освітніх компонентів (40 кредитів Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС), послідовність їх вивчення, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю. На виконання освітньої складової, як правило, відводиться два роки.

Аудиторне навантаження за кожною освітньою компонентою навчального плану аспірантури планується з урахуванням досягнутої здобувачами освіти здатності навчатися автономно і містить від 25 % до 33 % від загального обсягу навантаження за кожною дисципліною окремо і є однаковим для всіх форм навчання. Обсяг самостійної роботи аспіранта за кожною освітньою компонентою становить від 73% до 85%.

Частина аудиторних годин може проводитися дистанційно за допомогою інтерактивних засобів спілкування в режимі реального часу (Teams, Skype, Zoom, Google Classrooms тощо), за умови якщо це передбачено робочою програмою дисципліни.

Освітньо-наукова програма та навчальний план є основою для формування аспірантом індивідуального навчального плану та індивідуального плану наукової роботи, які погоджуються з науковим керівником та затверджуються Вченою радою університету разом із темою кваліфікаційної наукової праці за клопотанням кафедри та факультету протягом двох місяців з дня зарахування особи до аспірантури.

Перед затвердженням теми дослідження аспіранту випусковою кафедрою перевіряється наявність штатних науково-педагогічних або наукових працівників Університету, які працюють у даній тематиці та мають публікації дотичні до обраної тематики, а саме не менше двох докторів наук та одного доктора філософії (кандидата наук). Тема дослідження здобувача має лежати в полі наукових досліджень наукового керівника, відповідати науково-дослідній тематиці випускової кафедри.

Уточнення (як виняток – зміна) теми відбувається за обґрунтованим поданням наукового керівника та рішенням Вченої ради Університету, як правило, не пізніше третього року навчання.

Зміна спеціальності, за якою виконується дисертаційна робота, відбувається за наказом ректора, на підставі аргументованого подання та рішення Вченої ради Університету та/або заявою аспіранта.

4.3. Індивідуальний навчальний план аспіранта повинен містити перелік освітніх компонентів за вибором аспіранта обсягом, що становить не менш як 25 відсотків загальної кількості кредитів ЄКТС, з яких принаймні одна з навчальних дисциплін має відповідати тематиці (напрямові) дослідження здобувача. При цьому аспіранти мають право обирати навчальні дисципліни, що пропонуються для інших рівнів вищої освіти і які пов'язані з тематикою дослідження, за погодженням зі своїм науковим керівником, завідувачем кафедри і гарантом освітньо-наукової програми.

Вибіркові освітні компоненти вивчаються на другому році навчання. Переліки таких дисциплін визначаються випусковими кафедрами Університету.

Відповідальність за організацію роботи щодо вибору навчальних дисциплін несуть наукові керівники, завідувачі випускових кафедр та гаранти освітньо-наукових програм. Контроль та консультування щодо затвердження індивідуальних навчальних планів аспірантів здійснює відділ аспірантури і докторантури.

Обрання здобувачами ступеня доктора філософії дисциплін за вибором здійснюється на першому році навчання відповідно до такого порядку:

1. Завідувачі випускових кафедр протягом першого місяця навчання оприлюднюють на сайті університету, силабуси навчальних дисциплін, які пропонуються на вибір аспіранту.
2. Наукові керівники консультують здобувачів щодо доцільності вибору освітніх компонентів в контексті обраного ними напряму дослідження.
3. Питання вибору освітніх компонентів розглядається на засіданні випускової кафедри, за результатами якої формується індивідуальний навчальний план аспіранта за його підписом та погодженням із науковим керівником і гарантом освітньо-наукової програми та затверджуються Вченою радою Університету, протягом двох місяців із дати зарахування до аспірантури.

Аспірант має право змінювати свій індивідуальний навчальний план за письмовою мотивованою заявою здобувача та за погодженням зі своїм науковим керівником не пізніше першого року навчання, після чого відповідне питання розглядається на засіданні випускової кафедри, вченої ради факультету та затверджується Вченою радою Університету.

Засвоєння аспірантами навчальних дисциплін відбувається на базі Університету, а також в рамках реалізації права на академічну мобільність – на базі інших закладів вищої освіти (наукових установ).

Усі аспіранти, незалежно від форми навчання, зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені індивідуальним навчальним планом аспіранта та освітньо-науковою програмою аспірантури Університету. Оцінювання результатів навчання аспірантів за освітніми компонентами індивідуального навчального плану

здійснюється відповідно до Порядку оцінювання знань здобувачів ступеня доктора філософії (Додаток 1).

Аспірантам з особливими освітніми потребами, які навчаються на денній формі, можливе надання індивідуального графіку навчання за їх заявою для виконання індивідуального навчального плану.

Навчальний план аспірантури містить практикум викладача-дослідника, який становить 3 кредити ECTS (Додаток 2). Результати проходження практикуму фіксуються у щоденнику практикуму викладача-дослідника.

4.4. Освітньо-наукова програма підготовки докторів філософії в аспірантурі включає не менше чотирьох компонентів, що передбачають набуття аспірантом таких компетентностей відповідно до Національної рамки кваліфікацій:

здобуття глибинних знань із спеціальності (групи спеціальностей), за якою (якими) аспірант здійснює дослідження, зокрема засвоєння основних концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових знань за обраною спеціальністю, оволодіння термінологією з досліджуваного наукового напряму обсягом не менше 12 кредитів ЄКТС або в кількості кредитів ЄКТС відповідно до стандарту вищої освіти;

оволодіння загальнонауковими (філософськими) компетентностями, спрямованими на формування системного наукового світогляду, професійної етики та загального культурного кругозору обсягом 4-6 кредитів ЄКТС або в кількості кредитів ЄКТС відповідно до стандарту вищої освіти;

набуття універсальних навичок дослідника, зокрема усної та письмової презентації результатів власного наукового дослідження українською мовою, застосування сучасних інформаційних технологій у науковій діяльності, організації та проведення навчальних занять, управління науковими проектами та/або складання пропозицій щодо фінансування наукових досліджень, реєстрації прав інтелектуальної власності обсягом не менше 6 кредитів ЄКТС або в кількості кредитів ЄКТС відповідно до стандарту вищої освіти;

здобуття мовних компетентностей, достатніх для представлення та обговорення результатів своєї наукової роботи іноземною мовою (англійською або іншою відповідно до специфіки спеціальності) в усній та письмовій формі, а також для повного розуміння іншомовних наукових текстів з відповідної спеціальності обсягом 6-8 кредитів ЄКТС або в кількості кредитів ЄКТС відповідно до стандарту вищої освіти.

Аспірант, який підтвердив рівень свого знання іноземної мови, зокрема англійської, дійсним сертифікатом тестів TOEFL, або International English Language Testing System, або сертифікатом Cambridge English Language Assessment, німецької мови – дійсним сертифікатом тестів TestDaF; французької мови – DELF або DALF, на рівні С1 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти, має право на:

- зарахування відповідних кредитів, передбачених освітньо-науковою програмою аспірантури, як таких, що виконані у повному обсязі;

- використання обсягу навчального навантаження, передбаченого для набуття мовних компетентностей, для здобуття інших компетентностей (за погодження з науковим керівником).

4.5. Вчена рада Університету має право прийняти рішення про визнання набутих аспірантом в інших закладах вищої освіти (наукових установах) компетентностей з однієї або декількох навчальних дисциплін (зарахувати кредити ЄКТС), обов'язкове здобуття яких передбачено освітньо-науковою програмою аспірантури.

4.6. Науковий складник освітньо-наукової програми передбачає проведення власного наукового дослідження під керівництвом одного або двох наукових керівників та оформлення його результатів у вигляді дисертації.

Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії є самостійним розгорнутим дослідженням, що пропонує розв'язання актуального наукового завдання в певній галузі знань або на межі кількох галузей, результати якого становлять оригінальний внесок у суму знань відповідної галузі (галузей) та оприлюднені у відповідних публікаціях.

Науковий складник освітньо-наукової програми оформлюється у вигляді індивідуального плану наукової роботи аспіранта і є невід'ємною частиною навчального плану аспірантури.

Про хід виконання індивідуального плану наукової роботи аспірант публічно звітує двічі на рік на засіданні випускової кафедри із залученням представників факультету (Додаток 3).

4.7. Підготовка в аспірантурі (ад'юнктурі) та докторантурі завершується наданням висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Атестація здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії здійснюється постійно діючою або спеціалізованою вченою радою, утвореною для проведення разового захисту, на підставі публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації.

Стан готовності дисертації аспіранта до захисту визначається науковим керівником (або консенсусним рішенням двох керівників).

Обов'язковою умовою допуску до захисту є успішне виконання аспірантом його індивідуального навчального плану та індивідуального плану наукової роботи.

4.8. Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії за державним замовленням здійснюється виключно в аспірантурі за очною (денною) формою навчання.

4.9. Кількість аспірантів, підготовка яких здійснюється поза державним замовленням, та вартість такої підготовки визначаються Вченою радою Університету з урахуванням ліцензійного обсягу, зазначеного в ліцензії Університету, за якою він провадить освітню діяльність на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти, та можливостей забезпечення кваліфікованого наукового керівництва та задоволення освітніх потреб аспірантів за відповідною спеціальністю.

4.10. На здійснення наукового керівництва роботою над дисертацією одного аспіранта науковому керівникові відводиться щороку 50 академічних годин навчального навантаження. Вчена рада Університету з урахуванням потреб аспіранта та ефективності роботи наукового керівника з підготовки докторів філософії може відвести більшу кількість годин навчального навантаження керівникові з їх оплатою за рахунок коштів спеціального фонду Університету.

Рішенням Вченої ради аспіранту може бути призначено два наукових керівники з відповідним розподілом годин навчального навантаження та обов'язків між ними.

5. ПІДГОТОВКА ЗДОБУВАЧІВ СТУПЕНЯ ДОКТОРА НАУК У ДОКТОРАНТУРІ

5.1. З метою завершення роботи над науковими дослідженнями та оформлення їх результатів та/або для підготовки публікацій до захисту для здобуття ступеня доктора наук особа має право вступити до докторантури Університету.

Протягом строку перебування в докторантурі докторант повинен подати до постійно діючої спеціалізованої вченої ради результати своїх наукових досягнень у вигляді дисертації або опублікованої монографії, або наукової доповіді за сукупністю статей, опублікованих у вітчизняних і міжнародних рецензованих фахових виданнях, перелік яких затверджується МОН.

Здобувач ступеня доктора наук у дисертації (монографії, науковій доповіді за сукупністю статей) повинен представити узагальнення проведених самостійно оригінальних досліджень з отриманими науковими результатами, які забезпечують розв'язання важливої теоретичної або прикладної проблеми, мають загальнонаціональне або світове значення.

Перебування в докторантурі не є обов'язковою умовою для подання наукових досягнень до спеціалізованої вченої ради та подальшого їх публічного захисту для здобуття ступеня доктора наук.

5.2. Докторантура з відповідної спеціальності відкривається за рішенням Вченої ради Університету, що затверджується наказом ректора, за умови наявності трьох штатних працівників – докторів наук, які мають наукову кваліфікацію, що відповідає цій спеціальності, та ліцензії на провадження освітньої діяльності на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти з відповідної спеціальності.

Кваліфікація таких осіб, що відповідають спеціальності, з якої відкрито докторантуру, визначається за такими критеріями:

наявність у особи документа про присудження ступеня доктора наук з відповідної галузі знань (науки) та/або спеціальності або присвоєння вченого звання професора за відповідною кафедрою (спеціальністю);

наявність за останні п'ять років не менше п'яти наукових публікацій, до яких зараховуються:

- не менше однієї статті у періодичному виданні, включеному до наукометричних баз даних Scopus або Web of Science Core Collection;
- статті у наукових виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України;
- монографії або їх розділи;
- не більше двох патентів на винахід;
- участь у:
- підготовці наукових кадрів, що підтверджується видачею здобувачеві документа про присудження відповідного наукового ступеня;
- міжнародних наукових проектах або залучення до міжнародної експертизи;
- атестації наукових кадрів як офіційного опонента або члена спеціалізованої вченої ради, або члена експертної ради з питань проведення експертизи дисертацій.

Наявність підстав для відкриття докторантури перевіряється державним (регіональним) замовником під час проведення конкурсу на розміщення державного (регіонального) замовлення.

5.3. Прийом до докторантури або надання творчої відпустки здійснюється з урахуванням наукових, науково-технічних досягнень за обраною спеціальністю відповідно до встановлених вимог.

До докторантури приймаються особи, які мають ступінь доктора філософії (кандидата наук), наукові здобутки та опубліковані праці з обраної спеціальності (зокрема публікації в міжнародних реферованих журналах, індексованих в наукометричних базах, згідно з вимогами до рівня наукової кваліфікації осіб, які здобувають наукові ступені) і які мають наукові результати, що потребують завершення або оформлення у вигляді дисертації, монографії чи наукової доповіді за сукупністю статей.

5.4. Для вступу до докторантури вступник не менше ніж за два місяці до вступу подає відповідній кафедрі Університету розгорнуту пропозицію, в якій міститься план дослідницької роботи та/або інформація про обсяг наукової роботи, необхідної для підготовки результатів проведених досліджень до захисту. Протягом місяця з дня надходження документів від усіх вступників відповідна кафедра заслуховує їх наукові доповіді і шляхом голосування визначає можливість зарахування кожного вступника до докторантури та подає висновки на розгляд Вченої ради Університету.

Перелік і строк подання документів, необхідних для вступу до докторантури визначається в правилах прийому Університету. Обов'язковими документами є:

- письмова характеристика наукової діяльності вступника, складена доктором наук, який є штатним науково-педагогічним або науковим

працівником Університету, із згодою бути науковим консультантом в разі його вступу до докторантури;

- копія диплома доктора філософії або кандидата наук.

5.5. Вчена рада Університету в місячний строк розглядає висновки кафедри щодо кожного вступника і приймає рішення про його зарахування до докторантури та відповідно до наданої характеристики наукової діяльності вступника призначає докторанту наукового консультанта з числа штатних науково-педагогічних або наукових працівників Університету із ступенем доктора наук з відповідної спеціальності. Рішення Вченої ради затверджується і оформляється наказом ректора.

На здійснення наукового консультування відводиться щороку 50 академічних годин навантаження на одного докторанта. Науковий консультант може здійснювати підготовку лише одного докторанта.

5.6. Про хід виконання індивідуального плану наукової роботи докторант публічно звітує один раз на рік на засіданні Вченої ради університету (Додаток 3).

5.7. Атестація докторанта здійснюється постійно діючою спеціалізованою вченою радою з відповідної спеціальності, яка функціонує в Університеті. Якщо в Університеті не функціонує спеціалізована вчена рада з відповідної спеціальності, атестацію докторанта може здійснювати постійно діюча спеціалізована вчена рада з відповідної спеціальності іншого закладу вищої освіти (наукової установи) за клопотанням Університету або за заявою докторанта.

6. ВІДРАХУВАННЯ, ПЕРЕРИВАННЯ НАВЧАННЯ, ПОНОВЛЕННЯ І ПЕРЕВЕДЕННЯ АСПІРАНТІВ ТА ДОКТОРАНТІВ

6.1. Підставами для відрахування аспірантів та докторантів є:

1) завершення навчання за відповідною освітньо-науковою (науковою) програмою;

2) власне бажання;

3) переведення до іншого закладу вищої освіти;

4) невиконання індивідуального плану;

5) порушення умов договору (контракту), укладеного між Університетом та особою, яка навчається, або фізичною (юридичною) особою, яка оплачує таке навчання;

6) інші випадки, передбачені законом.

6.2. Здобувачі вищої освіти можуть переривати навчання (з наданням академічної або соціальної відпустки) у зв'язку із обставинами, які унеможливлюють виконання індивідуального плану роботи:

- за станом здоров'я;
- призовом на строкову військову службу у разі втрати права на відстрочку від неї;
- за сімейними обставинами,
- у зв'язку з вагітністю та пологами,

- для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку,
- іншими поважними причинами відповідно до законодавства.

Академічна відпустка надається за заявою здобувача за згодою наукового керівника/консультанта, завідувача випускової кафедри (для аспірантів) і декана факультету на ім'я проректора з наукової роботи, відповідно до Положення про делегування повноважень ректора та правовий статус проректорів Університету. До заяви додаються документи, які підтверджують обґрунтованість причини переривання (офіційне запрошення на стажування, підтвердження отримання гранту, лікарняні листи, довідка ЛКК, свідоцтво про народження дитини тощо).

Стипендія аспірантам/докторантам денної форми навчання на період переривання навчання не сплачується. Період переривання навчання не включається до строку навчання в аспірантурі/докторантурі.

Загальний строк переривання у навчанні за сімейними обставинами та за станом здоров'я не може перевищувати один рік. Академічна відпустка для догляду за дитиною надається до досягнення нею трирічного віку, якщо інше не передбачено діючим законодавством. Здобувачам вищої освіти, призваним на військову службу у зв'язку з оголошенням мобілізації, гарантується збереження місця навчання та стипендії. Здобувачам вищої освіти, які реалізують право на академічну мобільність, протягом навчання, стажування чи здійснення наукової діяльності в іншому закладі вищої освіти (науковій установі) на території України чи поза її межами гарантується збереження місця навчання відповідно до положення про порядок реалізації права на академічну мобільність. Такі особи не відраховуються зі складу здобувачів вищої освіти. Аспірантам, які навчаються за денною формою навчання гарантується збереження виплати стипендії відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Питання стипендіального забезпечення» №882 від 12 липня 2004 р.

6.3. Допуск до навчання здобувачів, у яких завершився строк академічної відпустки, здійснюється наказом проректора з наукової роботи Університету. Якщо аспірант/докторант протягом 10 робочих днів після закінчення строку академічної відпустки не звернувся з письмовою заявою на ім'я проректора з наукової роботи щодо його допуску до навчання, підлягає відрахуванню із дати першого дня після закінчення строку академічної відпустки.

6.4. Переведення здобувачів до іншого закладу вищої освіти або наукової установи можливе лише після закінчення першого року навчання за умови відсутності академічної (для аспірантів) і фінансової заборгованості.

Переведення здобувачів з інших закладів вищої освіти або наукової установи до Університету незалежно від форми навчання здійснюється за згодою керівників обох закладів в межах ліцензійного обсягу.

Аспірант Університету, який має намір перевестись до іншого закладу, подає заяву на ім'я керівника того закладу, де має намір продовжувати навчання. За умови отримання згоди про переведення здобувач звертається з цією заявою до ректора Університету для отримання згоди.

За умови переведення до Університету подається заява на ім'я ректора, до якої додається академічна довідка. Рішення про переведення розглядається

протягом двох тижнів з моменту подачі заяви і за необхідності визначається академічна різниця. Після отримання згоди про переведення, здобувач звертається до Приймальної комісії Університету.

При позитивному розгляді заяви наказом ректора Університету здобувач допускається до занять, а до закладу вищої освіти, в якому він навчався раніше, направляється запит щодо одержання його особової справи.

6.5. Поновлення здобувачів третього ступеня вищої освіти до навчання в аспірантурі розглядається на основі заяви претендента на ім'я ректора Університету.

Окрім переліку документів зазначених у правилах прийому до Університету, здобувач має надати такі документи:

якщо особа раніше навчалася в аспірантурі (рік вступу 2016 і пізніше):

- витяги з наказів про зарахування до аспірантури та відрахування з аспірантури;
- академічну довідку;
- витяг із протоколу Вченої ради закладу про затвердження теми дисертаційної роботи;

якщо особа була прикріплена здобувачем наукового ступеня кандидата наук або навчалася в аспірантурі (до 2015 р. зарахування):

- витяг із протоколу Вченої ради закладу вищої освіти або наукової установи про затвердження теми дисертаційної роботи;
- посвідчення про складання кандидатських іспитів, які складено до 31 грудня 2020 р.

На підставі наданих документів визначається академічна різниця, яка має бути складена до поновлення в аспірантуру або складена протягом першого семестру після поновлення до аспірантури. Якщо здобувач був вступником до аспірантури до вересня 2016 року, то призначається складання вступного іспиту з відповідної спеціальності.

Якщо здобувач третього ступеня вищої освіти був відрахований із аспірантури за невиконання індивідуального плану наукової роботи, то поновлення є можливим лише на контрактній основі на відповідний рік підготовки за умови складання академічної різниці і згоди відповідної випускової кафедри.

Поновлення здобувачів третього ступеня вищої освіти до навчання в аспірантурі, які раніше навчалися в Університеті і були відраховані за порушення умов договору, розглядається на підставі заяви здобувача за умови погашення фінансової заборгованості.

6.6. Переведення аспірантів, які навчаються за контрактом, на державну форму навчання розглядається за умови наявності вільного місця відповідного року підготовки. Така особа бере участь у конкурсі серед аспірантів за їх заявами.

Рейтинговий список претендентів на переведення на державне місце до аспірантури формується на основі результатів наукової роботи здобувачів і визначається як загальна сума балів за наукові досягнення за темою дисертації (Додаток 4).

6.7. Переведення здобувачів третього ступеня вищої освіти на іншу спеціальність, зміна форми навчання і зміна форми фінансування розглядається на підставі заяви на ім'я ректора Університету за погодженням з науковим керівником, завідувачем випускової кафедри і деканом факультету.

Рішення про переведення здобувачів третього ступеня вищої освіти на іншу спеціальність приймає Вчена рада Університету за умови складання академічної різниці і вступного іспиту зі спеціальності, на якій хоче навчатися аспірант.

7. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ ТА ЛІКВІДАЦІЇ АКАДЕМІЧНОЇ РІЗНИЦІ ОСОБАМИ, ЩО ПОНОВЛЮЮТЬСЯ АБО ПЕРЕВОДЯТЬСЯ ДО АСПІРАНТУРИ УНІВЕРСИТЕТУ

7.1. Академічну різницю становлять дисципліни, які на момент переведення з іншого закладу вищої освіти/іншої спеціальності або ж поновлення аспіранта не вивчалися або загальний обсяг годин (кредитів ЄКТС), відведений на вивчення дисципліни у попередньому закладі вищої освіти, менший за обсяг дисципліни, передбаченої навчальним планом відповідної освітньо-наукової програми.

Після надходження документів про поновлення/переведення в аспірантуру до Приймальної комісії Університету або про переведення на іншу спеціальність до відділу аспірантури і докторантури, комісія у складі проректора з наукової роботи, завідувача аспірантури та докторантури, представника випускової кафедри (як правило завідувача випускової кафедри), провідного фахівця відділу аспірантури і докторантури проводить співбесіду особі, яка поновлюється/переводиться та під час співбесіди визначає відповідність дисциплін, які вивчено раніше, дисциплінам навчального плану освітньо-наукової програми, що обрана здобувачем.

За результатами співбесіди оформлюється протокол, в якому зазначається рішення про допуск/не допуск до складання академічної різниці; перелік дисциплін, які становлять академічну різницю; строки складання академічної різниці та перезарахування дисциплін (із зазначенням підстави для перезарахування).

Рішення про допуск до складання академічної різниці здійснюється наказом проректора з наукової роботи на підставі заяви про ліквідацію академічної заборгованості.

7.2. Результати складання академічної різниці фіксуються у відомостях обліку успішності, які зберігаються у відділі аспірантури і докторантури. Для складання іспиту надається два робочі дні, заліку – один робочий день.

Перелік дисциплін, строки ліквідації академічної різниці, фактичний строк ліквідації академічної різниці вносяться до Подання, що зберігається в особовій справі аспіранта.

Особа, яка не ліквідувала академічну різницю у встановлений строк, не переводиться/поновлюється до Університету або не переводиться на іншу спеціальність.

7.3. Основною формою оволодіння навчальним матеріалом при ліквідації академічної різниці є самостійна робота.

З метою сприяння успішному складанню академічної різниці, завідувачем аспірантури відділу аспірантури і докторантури надається необхідна консультативно-роз'ясновальна допомога.

Кафедри, за якими закріплені навчальні дисципліни, що складають академічну різницю, надають необхідні навчально-методичні матеріали для самостійного опрацювання, забезпечують достатній рівень консультативної допомоги та здійснюють об'єктивний підсумковий контроль знань здобувачів.

7.4. Перезарахування навчальних дисциплін здійснюється за заявою здобувача вищої освіти на ім'я проректора з наукової роботи на підставі оригіналу академічної довідки (для осіб, які поновлюються або переводяться з іншого закладу вищої освіти або наукової установи) або посвідчення про складання кандидатських іспитів. При перезарахуванні дисциплін зберігається раніше здобута позитивна оцінка рівня знань.

Рішення щодо перезарахування навчальних дисциплін може бути прийнято за таких умов:

- назви навчальних дисциплін ідентичні або мають лексичну, граматичну або стильову відмінність, але обсяги та змістова частина навчальних програм не відрізняються;
- загальний обсяг годин, відведених на вивчення дисципліни, та кількість кредитів, які може одержати аспірант за опанування курсу, не менший, ніж у навчальному плані аспірантів Університету відповідної спеціальності;
- дисципліни не передбачені навчальним планом Університету, але за рішенням випускової кафедри визнані як такі, що відповідають напрямку дослідження здобувача та можуть бути перезараховані як дисципліни вільного вибору аспіранта.

При цьому іспит, складений у закладі вищої освіти, де навчався аспірант, може бути зарахований як залік з відповідною оцінкою за шкалою ЄКТС.

Перезарахування кандидатських іспитів здійснюється на підставі заяви аспіранта на ім'я проректора з наукової роботи в порядку, зазначеному в Таблиці 1.

Таблиця 1.

Оцінка кандидатського іспиту	**Кількість балів для перезарахування**
відмінно	90
добре	80
задовільно	70

Оцінка за кандидатський іспит з філософії може бути перезарахована як оцінка за дисципліну «Філософія науки», а за іноземну мову – як оцінка за дисципліну «Іноземна мова професійного спрямування» циклу загальної підготовки.

Перезарахування оцінки з дисципліни «Іноземна мова професійного спрямування» можливе за наявності сертифіката міжнародного зразка з іноземної мови, що підтверджує рівні B2 – C2 (англійська мова – TOEFL або International English Language Testing System або сертифікатом Cambridge English Language Assessment; німецька мова – TestDaF; французька мова – DELF або DALF).

Здобувач третього рівня вищої освіти має право відмовитися від перезарахування навчальних дисципліни, якщо його не влаштовує отримана раніше оцінка, та складати її як академічну різницю або вивчати повторно.

7.5. Підготовка супровідної документації щодо перезарахування дисциплін і визначення академічної різниці покладається на відділ аспірантури і докторантури, до якого здобувач надає заяву про перезарахування/складання академічної різниці.

8. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

8.1 Положення розглядається на Раді з якості вищої освіти, затверджується Вченою радою Університету та вводиться в дію наказом ректора.

Зміни та доповнення до Положення вносяться за поданням ректора, ректорату, відділу аспірантури та докторантури, Раді з якості вищої освіти, Вченої ради і приймаються у такому ж самому порядку, що й затвердження Положення.

Додаток 1

ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ У ДОНЕЦЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

І. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ

Порядок оцінювання знань здобувачів ступеня доктора філософії (далі – Порядок) у Донецькому національному університеті імені Василя Стуса (далі – Університет) розроблений з метою удосконалення системи контролю якості знань здобувачів ступеня доктора філософії в Університеті в межах освітньої складової освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії та адаптації її до загальноєвропейських вимог, визначених Європейською кредитною трансферно-накопичувальною системою (далі – ECTS).

Порядок визначає основні принципи організації поточного і підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії усіх форм навчання, а також методику переведення показників академічної успішності здобувачів вищої освіти в шкалу ECTS, і спрямований на ефективну реалізацію таких завдань:

- підвищення мотивації здобувачів вищої освіти до систематичної активної роботи впродовж навчального семестру/року, переорієнтація їхніх цілей з отримання позитивної оцінки на формування компетентностей достатніх для проведення наукового дослідження;
- підвищення якості підготовки і конкурентоспроможності фахівців шляхом стимулювання самостійної роботи здобувачів, встановлення постійного зворотного зв'язку з кожним здобувачем та своєчасного коригування його індивідуальної навчальної траєкторії;
- систематизація знань та активне їх засвоєння упродовж навчального семестру/року;
- недопущення розбіжностей між завданнями, що виносяться на контроль, і програмою дисципліни;
- відкритість контролю: ознайомлення здобувачів вищої освіти на початку вивчення дисципліни з контрольними завданнями та всіма формами контрольних заходів і критеріями їх оцінювання;
- подолання елементів суб'єктивізму при оцінюванні знань, що забезпечується оцінюванням різних видів навчальної діяльності здобувачів вищої освіти із застосуванням 100-бальної шкали;

- забезпечення належних умов вивчення програмного матеріалу і підготовки до контрольних заходів, які досягаються шляхом чіткого їх розмежування за змістом й у часі;
- розширення можливостей для всебічного розкриття здібностей здобувачів освіти, розвитку їх професійних компетентностей, що задовольняють потреби та очікування стейкхолдерів та суспільства;
- забезпечення мобільності здобувачів за рахунок прозорості і сумісності Порядку із аналогічними документами інших країн завдяки використанню ECTS;
- підвищення позитивного іміджу викладача, удосконалення професійних компетентностей та викладацької майстерності, підвищення ефективності освітньої діяльності науково-педагогічних працівників;
- підтримка особистісного розвитку здобувачів вищої освіти, створення широкої бази знань і стимулювання досліджень та інновацій.

Ключові принципи Порядку є обов'язковими для виконання усіма учасниками освітнього процесу.

Здобувачі вищої освіти мають бути ознайомлені з Порядком до початку навчального року.

Відповідальними за впровадження Порядку є керівники структурних підрозділів (проректор з наукової роботи, декани факультетів/директори інститутів, завідувачі кафедр, завідувач навчального відділу, завідувач аспірантури та докторантури), керівники (гаранти) освітніх програм, експерти з якості.

На початку вивчення кожної навчальної дисципліни викладач зобов'язаний ознайомити здобувачів вищої освіти із системою оцінювання їх знань, що розроблена викладачем відповідно до Порядку, затверджена рішенням кафедри і відображена у робочій програмі навчальної дисципліни.

ІІ. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПОТОЧНОГО І ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти з навчальних дисциплін здійснюється на основі результатів поточного і підсумкового контролю знань за 100-бальною шкалою.

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти з навчальних дисциплін, з яких навчальним планом передбачено екзамен, здійснюється на основі результатів поточного та підсумкового контролю знань (табл.1).

Об'єктом оцінювання знань є програмний матеріал дисципліни різного характеру і рівня складності, засвоєння якого відповідно перевіряється під час

поточного контролю і підсумкового (у формі виконання творчого індивідуального завдання здобувачем вищої освіти чи складання екзамену).

Завданням поточного контролю є перевірка розуміння та засвоєння певного матеріалу, забезпечення зворотного зв'язку між викладачем і здобувачем вищої освіти у формі усного опитування, письмового експрес-контролю (у тому числі комп'ютерного), вироблених навичок проведення розрахункових робіт, умінь працювати в команді, умінь самостійно опрацьовувати тексти, здатності осмислити зміст теми чи розділу, умінь публічно чи письмово представити опрацьований матеріал тощо.

Завданням підсумкового контролю є перевірка результатів навчання здобувача вищої освіти за дисципліною в цілому, логіки та взаємозв'язків між окремими розділами, здатності творчого використання накопичених знань, уміння сформувати своє ставлення до певної проблеми навчальної дисципліни та використовувати набуті знання у проведенні власного наукового дослідження.

З навчальних дисциплін, де оцінювання рівня знань здійснюється на основі результатів поточного та підсумкового контролю, завдання поточного контролю оцінюються в 60 балів, а завдання, що виносяться на підсумковий контроль – у 40 балів.

Якщо дисципліна вивчається протягом 2-х семестрів з підсумковим контролем в останньому, то загальна підсумкова оцінка розраховується як середній бал за результатами поточного контролю шляхом накопичення балів за поточним контролем. Якщо навчальною дисципліною передбачено форми підсумкового контролю в кожному семестрі, то загальна підсумкова оцінка визначається за 100-бальною шкалою для кожного з них.

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти з навчальних дисциплін, з яких навчальним планом передбачено залік, здійснюється на основі результатів поточного контролю.

З навчальних дисциплін, де оцінювання рівня знань здійснюється за результатами поточного контролю, завдання оцінюються в діапазоні від 0 до 100 балів (Табл. 2).

Таблиця 1

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти з дисциплін, з яких за навчальним планом передбачено екзамен

Поточний контроль (max 60 балів)										**Кількість балів за результатами поточного контролю**	**Підсумковий контроль (max 40 балів)**		**Кількість балів за результатами підсумкового контролю**	**Загальна кількість балів** (підсумовуються пункти 11 та 14)
1 модуль				Сума балів за перший модуль	2 модуль				Сума балів за другий модуль					
Організаційно-навчальна робота здобувача вищої освіти в аудиторії	Індивідуальна робота здобувача вищої освіти	Самостійна робота	Контрольна робота		Організаційно-навчальна робота здобувача вищої освіти в аудиторії	Індивідуальна робота	Самостійна робота	Контрольна робота			Творча робота здобувача вищої освіти з дисципліни	Екзамен		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Таблиця 2

Оцінювання знань здобувача вищої освіти з дисциплін, з яких за навчальним планом передбачено залік

Поточний контроль (max 100 балів)									**Загальна кількість балів** (підсумовуються пункти 5 та 10)
1 модуль				Сума балів за перший модуль	2 модуль			Сума балів за другий модуль	
Організаційно-навчальна робота здобувача вищої освіти в аудиторії	Індивідуальна робота здобувача вищої освіти	Самостійна робота	Контроль знань за модулем		Організаційно-навчальна робота здобувача вищої освіти в аудиторії	Індивідуальна робота	Самостійна робота	Контроль знань за модулем		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

ІІІ. ОРГАНІЗАЦІЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ

При організації поточного контролю викладач/кафедра самостійно розподіляють кількість балів у межах запропонованих у таблицях 1-2 форм контролю і загальною кількістю балів. При цьому загальна кількість балів за поточну роботу не може перевищувати 60 балів (для дисциплін, за якими навчальним планом передбачено екзамен) або 100 балів (для дисциплін, за якими навчальним планом передбачено залік).

Система оцінювання знань здобувачів вищої освіти в рамках окремої навчальної дисципліни міститься у робочій програмі навчальної дисципліни. На першому занятті з дисципліни викладач повинен ознайомити здобувачів вищої освіти з системою оцінювання і протягом викладання дисципліни дотримуватися її послідовно і прозоро.

Об'єктами поточного і підсумкового контролів мають бути результати навчання за дисципліною (як складова програмних результатів навчання) та компетентності, заявлені в Освітньо-науковій програмі, за якою навчається здобувач вищої освіти, і програмні результати навчання, які поєднують Освітньо-наукову програму і стандарт вищої освіти спеціальності (за умови його наявності).

Опанування здобувачем вищої освіти дисципліни з відмінною оцінкою означає, що він у повній мірі є носієм усіх заявлених загальних і спеціальних компетентностей. Їх опануванню, а також виконанню аудиторних, самостійних, індивідуальних і творчих форм вивчення навчальної дисципліни, повинні сприяти навчальні матеріали дисципліни.

Усі форми контролю мають бути спрямовані на оцінювання рівня їх оволодіння здобувачем вищої освіти.

Організація поточного контролю знань здобувачів вищої освіти

Об'єктами поточного контролю знань здобувачів ступеня доктора філософії всіх форм навчання є:

- ***Системність та активність роботи на семінарських (практичних, лабораторних) заняттях.***

При контролі системності та активності роботи на семінарських (практичних, лабораторних) заняттях оцінюються: рівень знань, продемонстрований у відповідях і виступах; активність при обговоренні питань, що винесені на семінарські (практичні) заняття; результати виконання

і захисту лабораторних робіт, експрес-контролю, регулярне відвідування занять тощо.

- ***Перевірка теоретичних знань.***

Оцінювання рівня засвоєння теоретичних знань може здійснюватися в таких формах: підготовці звітів з відповідних тем дисципліни або написанні рефератів згідно з тематичним планом; виконанні письмової контрольної роботи за тестами або за білетами затвердженими кафедрою; проведенні усної співбесіди викладача зі здобувачем вищої освіти, в процесі якої здобувач дає відповіді на питання з різних тем дисципліни.

- ***Виконання індивідуальних завдань.***

Оцінюються виконані здобувачем освіти індивідуальні завдання, сплановані викладачем за поточним модулем.

- ***Виконання завдань для самостійного опрацювання.***

При контролі виконання завдань для самостійного опрацювання оцінюються: самостійне опрацювання тем в цілому чи окремих питань; проведення розрахунків; написання рефератів, есе; підготовка конспектів навчальних чи наукових текстів, переклад іноземних текстів встановлених обсягів, підготовка реферативних матеріалів з публікацій тощо.

- ***Виконання модульних (контрольних) завдань.***

При виконанні модульних (контрольних) завдань оцінюються теоретичні знання та практичні уміння, яких набули здобувачі вищої освіти після опанування певного модуля. Модульний контроль може проводитися у формі тестів, відповідей на теоретичні питання або розв'язання практичних завдань під час проведення контрольних робіт, розв'язання виробничих ситуацій (кейсів) тощо.

- ***Участь здобувачів вищої освіти в групових та інтерактивних заняттях, виконання творчого завдання/проекту тощо.***

IV. ОРГАНІЗАЦІЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Підсумкове оцінювання знань здобувачів вищої освіти за результатами поточного і підсумкового контролю (для дисциплін, з яких навчальним планом передбачено екзамен)

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти з навчальних дисциплін, з яких за навчальним планом передбачено екзамен, здійснюється на основі результатів поточного і підсумкового контролю знань.

До підсумкового контролю, який оцінюється 40 балами, входять: творча робота здобувача вищої освіти з дисципліни або екзамен. Розподіл балів за видами робіт визначається викладачем самостійно і зазначається в силабусі, робочій програмі навчальної дисципліни.

Екзамен проводиться у формі виконання письмових чи усних екзаменаційних завдань (відповідно до робочого навчального плану).

На екзамен виносяться ключові питання, тести, типові та комплексні задачі, ситуації, завдання, що потребують творчого підходу, уміння синтезувати отримані знання і застосовувати їх при вирішенні практичних задач тощо.

Перелік питань, що охоплюють зміст програми дисципліни, критерії оцінювання екзаменаційних завдань визначаються викладачем/кафедрою, включаються до робочої програми навчальної дисципліни і доводяться до здобувачів вищої освіти на початку семестру.

Загальна підсумкова оцінка з дисципліни складається за методикою накопичування балів за результати поточного контролю знань та за виконання завдань, що виносяться на підсумковий контроль, в тому числі екзамен.

Здобувач вищої освіти, який набрав протягом семестру суму балів більшу за 60 (за поточну, наукову та підсумкову творчу роботу), має можливість:

- не складати екзамен і отримати набрану кількість балів як підсумкову оцінку безпосередньо в день екзамену;
- складати екзамен з метою підвищення свого рейтингу за даною навчальною дисципліною.

Здобувач вищої освіти, який набрав протягом семестру менше 60 балів, зобов'язаний складати екзамен.

Підсумкове оцінювання знань за результатами поточного контролю (для дисциплін, з яких навчальним планом передбачено залік)

З навчальних дисциплін, де підсумкове оцінювання рівня знань здобувачів освіти здійснюється за результатами поточного модульного контролю, завдання оцінюються в діапазоні від 0 до 100 балів .

У разі невиконання певних завдань поточного контролю з об'єктивних причин, здобувачі вищої освіти мають право скласти їх до останнього семінарського (практичного, лабораторного) заняття. Час та порядок складання визначає викладач.

V. УМОВИ ПЕРЕВЕДЕННЯ ДАНИХ 100-БАЛЬНОЇ ШКАЛИ ОЦІНЮВАННЯ В 4-БАЛЬНУ ТА ШКАЛУ ECTS

Переведення даних 100-бальної шкали оцінювання в 4-бальну та шкалу за системою ECTS здійснюється за порядком, поданим у таблиці 3.

Таблиця 3

Оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти Донецького національного університету імені Василя Стуса

Оцінка за шкалою ECTS	Оцінка за бальною шкалою, що використовується в Університеті	Оцінка за національною шкалою
A	90-100	5 (відмінно)
B	82-89	4 (дуже добре)
C	75-81	4 (добре)
D	67-74	3 (задовільно)
E	60-66	3 (задовільно)
FX	0-59	2 (незадовільно)

VI. ПОВТОРНЕ ПРОХОДЖЕННЯ КОНТРОЛЬНИХ ЗАХОДІВ ТА ОСКАРЖЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ОЦІНЮВАННЯ

Здобувачі ступеня доктора філософії, які одержали під час сесії більше двох незадовільних оцінок, відраховуються з Університету.

Здобувачам освіти, які одержали під час сесії не більше двох незадовільних оцінок, дозволяється ліквідувати академічну заборгованість протягом наступного семестру.

Повторне складання екзаменів допускається не більше двох разів з кожної дисципліни: один раз викладачу, другий – комісії, яка створюється розпорядженням проректора з наукової роботи за поданням завідувача аспірантури та докторантури.

Якщо здобувач вищої освіти не з'явився на екзамени без поважних причин, то до екзаменаційної відомості ставиться позначка «не з'явився», яка дорівнює незадовільній оцінці.

У випадку незгоди з оцінкою отриманою за результатами підсумкового контролю в межах освітньої складової здобувач ступеня доктора філософії має право подати апеляцію. Апеляція на ім'я проректора з наукової роботи

подається здобувачем *особисто в день проведення усного екзамену або оголошення результатів письмового екзамену.*

У випадку надходження апеляції розпорядженням проректора з наукової роботи Університету створюється комісія для розгляду апеляції. Головою комісії призначається заступник декана, який відповідає за викладання дисципліни. До складу комісії має увійти завідувач кафедри за якою закріплена дисципліна, викладач кафедри, завідувач аспірантури та докторантури, секретар. На засідання запрошується викладач дисципліни, аспірант та член Ради якості з числа здобувачів третього освітньо-наукового рівня. За результатами засідання оформлюється протокол.

Комісія розглядає апеляції здобувачів ступеня доктора філософії з приводу порушення процедури проведення екзамену, що могло негативно вплинути на оцінку екзаменаційної комісії.

Комісія **не розглядає** питання змісту й структури білетів.

Апеляція розглядається протягом трьох робочих днів після її подачі.

У випадку встановлення комісією порушення процедури проведення екзамену, що вплинуло на результати оцінювання, комісія пропонує проректору з наукової роботи ініціювати скасування результату екзамену і проведення повторного екзамену в присутності представників комісії з розгляду апеляції.

Додаток 2

ПОРЯДОК ПРОХОДЖЕННЯ ПРАКТИКУМУ ВИКЛАДАЧА-ДОСЛІДНИКА ЗДОБУВАЧАМИ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ У ДОНЕЦЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

1. Загальні положення

1.1. Порядок проходження практикуму викладача-дослідника здобувачами ступеня доктора філософії у Донецькому національному університеті імені Василя Стуса (далі – Університет) розроблено відповідно до п.27 Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, освітньо-наукових програм та навчальних планів підготовки здобувачів ступеня доктора філософії, затверджених у ДонНУ імені Василя Стуса.

1.2. Цей порядок регламентує зміст і форми проходження педагогічної практики здобувачами ступеня доктора філософії.

1.3. Педагогічна практика в формі практикуму на третьому освітньо-науковому рівні є одним із компонентів спрямованих на набуття універсальних навичок дослідника професійної та практичної підготовки аспірантів, зокрема набуття здобувачем вмінь і навичок з організації та проведення навчальних занять.

1.3. Метою практикуму викладача-дослідника є набуття здобувачем вмінь і навичок з організації та проведення навчальних занять, що передбачає практичне закріплення аспірантами отриманих теоретичних знань, оволодіння сучасними методами та методиками викладання і виховання у закладах вищої освіти, формами організації та засобами навчально-виховної роботи, формування у аспірантів, на базі одержаних в університеті знань, професійних умінь, навичок і компетентностей, виховання потреби систематично поповнювати свої знання та творчо застосовувати їх у практичній діяльності.

Завдання практикуму викладача-дослідника:

– здійснення навчальної, виховної, науково-дослідної та методичної діяльності, набуття досвіду викладацької роботи;

– практичне закріплення теоретичних знань;

– проведення різних видів навчальних занять для здобувачів освітніх ступенів бакалавра та магістра;

– формування умінь професійного та педагогічного спілкування зі студентською аудиторією;

– виховання морально-етичних якостей викладача закладів вищої освіти, індивідуального творчого стилю педагогічної діяльності, потреби в професійній самоосвіті та саморозвитку.

2. Організація та керівництво практикою

2.1. Організатором та базою для проходження практикуму викладача-дослідника є випускова кафедра. Функцію керівника практикуму викладача-дослідника виконує науковий керівник здобувача, зокрема:

– надає допомогу при складанні ними індивідуальних планів педагогічної практики;

– сприяє ознайомленню з освітніми програмами, навчальними планами, робочими програмами дисциплін, змістом навчальних дисциплін (за фахом), підготовці наочних матеріалів і технічних засобів навчання;

– добирає дисципліни, студентські групи для проведення навчальних занять;

– надає консультації зі складання планів-конспектів занять;

– надає методичну допомогу у плануванні та організації занять;

– відвідує заняття здобувача, бере участь в їх обговоренні, допомагає здійснити їх психолого-педагогічний самоаналіз;

– допомагає провести аналіз навчальних занять викладачів, які були відвідані аспірантом;

– перевіряє звітну документацію, яку ведуть аспіранти, та оцінює роботу кожного аспіранта;

2.2. Завідувач аспірантури і докторантури:

– знайомить аспірантів з Порядком проходження практикуму викладача-дослідника, звітними документами, формою та змістом практики;

– здійснює облік проходження практикуму викладача-дослідника аспірантами Університету.

3. Права та обов'язки аспіранта під час проходження педагогічної практики

3.1. Аспіранти мають право:

- на змістовні консультації щодо змісту та організації проходження практикуму викладача-дослідника, звертатись до наукового керівника, завідувача аспірантури і докторантури, вносити пропозиції щодо вдосконалення організації практикуму;

- відвідувати заняття викладачів випускової кафедри під час проходження практикуму за попереднім узгодженням із викладачем, який закріплений за цією дисципліною;

- на проходження практикуму викладача-дослідника за місцем роботи, якщо професійно провадять науково-педагогічну діяльність у закладах вищої освіти III-IV рівнів акредитації.

3.2. Аспіранти зобов'язані:

- дотримуватись Правил внутрішнього розпорядку Університету, розпоряджень деканату, завідувача кафедри, наукового керівника;

- у повному обсязі виконати індивідуальний план практикуму викладача-дослідника;

- подавати на вимогу наукового керівника плани-конспекти занять та інші методичні матеріали, передбачені індивідуальним планом практикуму;

- своєчасно звітувати про виконання індивідуального плану практикуму викладача-дослідника і подати науковому керівнику звітну документацію.

4. Процедура проходження практикуму викладача-дослідника

4.1. Проходження практикуму викладача-дослідника передбачено на другому році навчання. Обсяг практикуму викладача-дослідника становить 3 кредити ЄКТС, тривалість практики – 2 тижні.

4.2. Зміст і програма проходження конкретизуються індивідуальним планом практикуму викладача-дослідника. Практикум містить такі види робіт:

- методична робота:
  - ознайомлення із плануванням та організацією освітнього та методичного процесу закладу вищої освіти (до 10 год);
  - підготовка конспектів (лекційних, практичних, семінарських, лабораторних занять тощо) (до 20 год);
- навчально-організаційна робота:
  - відвідування лекційних, семінарських та практичних занять викладачів кафедри (до 10 год);
  - проведення занять:
    лекційних (не більше 2 годин),
    практичних, семінарських, лабораторних тощо (не менше 8 год);
  - проведення позааудиторних форм роботи (перевірка самостійних, контрольних, лабораторних робіт тощо) (не менше 10 год).

Аудиторні заняття аспірант зобов'язаний проводити у присутності наукового керівника.

4.3. Індивідуальний план практикуму викладача-дослідника є складовою щоденника практикуму викладача дослідника, погоджується з науковим керівником і затверджується на засіданні випускової кафедри до початку проходження практикуму.

4.4. Після проходження практикуму викладача-дослідника аспірант подає науковому керівнику заповнений щоденник практикуму викладача-дослідника до 10 червня поточного навчального року.

Аспіранти, які працюють у закладах вищої освіти III-IV рівнів акредитації на науково-педагогічних посадах, за бажанням проходять практику за місцем роботи. У такому випадку до щоденника вкладається довідка з місця роботи, в якій зазначено аудиторне навантаження.

4.4. Оцінювання результатів проходження практикуму здійснює науковий керівник за критеріями, що впроваджені в університеті за 100-бальною шкалою, шкалою ЄКТС та національною шкалою. Оцінка за практику вноситься в щоденник практикуму викладача-дослідника і заліково-екзаменаційну відомість за підписом наукового керівника та подаються до відділу аспірантури і докторантури.

8.3. Аспіранту, який не виконав індивідуального плану практикуму викладача-дослідника, і отримав негативний висновок щодо її проходження або незадовільну оцінку, надається право її повторного проходження.

8.4. Аспірант, якого відсторонили від проходження педагогічної практики або практика якого оцінена незадовільно, вважається таким, що не виконав індивідуальний навчальний план роботи аспіранта і вважається таким, що має академічну заборгованість.

Додаток 3

ПОРЯДОК ЗВІТУВАННЯ АСПІРАНТІВ ТА ДОКТОРАНТІВ ПРО ВИКОНАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ПЛАНУ НАУКОВОЇ РОБОТИ

1. Звітування (проміжне, річне) здобувачів третього ступеня вищої освіти за результатами виконання індивідуального плану наукової роботи є публічним і відбувається двічі на рік на засіданнях випускових кафедр із залученням представників факультету. Випускова кафедра та вчена рада факультету приймають рішення щодо стану виконання індивідуального плану наукової роботи аспірантом.

4. За результатами проміжного звітування на підставі рішення засідання випускової кафедри та вченої ради факультету щодо стану виконання індивідуального плану наукової роботи Вчена рада університету приймає рішення про затвердження результатів звітування аспірантів або про відрахування із аспірантури, що вводиться в дію наказом ректора.

5. За результатами річного звітування на підставі рішення засідання випускової кафедри та вченої ради факультету щодо стану виконання індивідуального плану наукової роботи та з урахуванням результатів проходження всіх форм поточного та підсумкового контролю, що передбачені індивідуальним навчальним планом аспіранта, Вчена рада університету приймає рішення про затвердження результатів звітування аспірантів та переведення на наступний рік навчання або про відрахування із аспірантури, що вводиться в дію наказом наказом ректора.

6. Аспіранти І-ІІІ років навчання за результатами звітування подають до відділу аспірантури і докторантури такі звітні документи:

- *для проміжного звітування*

1) атестаційний лист;

2) витяг з протоколу засідання вченої ради факультету про затвердження результатів звітування аспірантів.

- *для річного звітування*

1) атестаційний лист;

2) звіт аспіранта;

3) індивідуальний план наукової роботи аспіранта із відмітками про виконання видів робіт запланованих на звітний період з висновком кафедри щодо затвердження звіту;

4) витяг з протоколу засідання вченої ради факультету про затвердження результатів звітування аспірантів та переведення їх на наступний рік навчання.

Аспіранти III року навчання проходять річне звітування з представлення чорнового тексту дисертації та списку публікацій за темою дисертації, які відповідають вимогам чинного законодавства.

6. Випусковою кафедрою може бути прийняте рішення про умовне затвердження результатів звітування про виконання індивідуального плану наукової роботи із наданням аспіранту терміну для довиконання запланованих видів робіт (для аспірантів I-II років навчання).

7. Питання про відтермінування певних видів робіт (для аспірантів I-II років навчання), передбачених індивідуальним планом наукової роботи, розглядається на засіданні випускової кафедри під час проміжного/річного звітування за обґрунтованим поданням наукового керівника. У разі позитивного рішення відповідний запис вноситься до індивідуального плану наукової роботи аспіранта.

8. Аспіранти IV року навчання до відділу аспірантури і докторантури такі звітні документи:

- для проміжного звітування

копію висновка про наукову новизну, теоретичне та практичне значення дисертації;

- для річного звітування

заповнений індивідуальний план наукової роботи;

витяг з протоколу засідання спеціалізованої вченої ради про присудження ступеня доктора філософії.

9. Докторанти звітують про виконання індивідуального плану наукової роботи один раз на рік в кінці поточного навчального року та подають у відділ аспірантури і докторантури звітні документи:

1) звіт докторанта про виконання індивідуального плану наукової роботи за поточний рік;

2) витяг з протоколу засідання вченої ради факультету щодо стану виконання індивідуального плану наукової роботи.

Докторанти II року підготовки також подають копію висновка про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації або витяг з протоколу засідання спеціалізованої вченої ради про присудження ступеня доктора наук.

Додаток 4

ПОРЯДОК НАРАХУВАННЯ ДОДАТКОВИХ БАЛІВ ЗА НАУКОВІ ДОСЯГНЕННЯ

Навчальні та наукові досягнення	***Код***	***Кількість балів***
Зарахування сертифіката міжнародного зразка з іноземної мови не нижче рівня В2 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти або аналогічного рівня, замість вступного іспиту до аспірантури ***(англійська мова – TOEFL або International English Language Testing System або сертифікатом Cambridge English Language Assessment; німецька мова – TestDaF; французька мова – DELF або DALF)***	$ДБ_1$	«відмінно» 100
Наукова стаття у вітчизняному фаховому виданні **	$ДБ_2$	20 (кожна стаття)
Наукова стаття у виданні, яке входить до міжнародних наукометричних баз ***(Scopus, Web of Science)***	$ДБ_3$	30 (кожна стаття)
Наукова стаття у вітчизняному нефаховому виданні **	$ДБ_4$	5 (кожна стаття)
Наукова стаття в іноземному виданні **	$ДБ_5$	25 (кожна стаття)
Участь у науковій міжнародній конференції ***(за умови опублікування тез доповідей)****	$ДБ_6$	10 (кожні тези)
Участь у науковій конференції за межами України ***(за умови опублікування тез доповідей та наявності сертифіката про участь)****	$ДБ_7$	15 (кожні тези)
Участь у науковій всеукраїнській конференції ***(за умови опублікування тез доповідей)****	$ДБ_8$	5 (кожні тези)
Участь у науковій регіональній або вишівській конференції ***(за умови опублікування тез доповідей)****	$ДБ_9$	2 (кожні тези)
Патент або авторське свідоцтво	$ДБ_{10}$	30

** за період не більше трьох років